

кадъната. Чухъ тичане изъ кжщата. Безъ много да мисля, скочихъ отъ прозореца. Не си повредихъ краката. Затичахъ по полето. Задъ мене тичаха Хасанъ бей и оня турчинъ, който ме доведе. Тѣ ме мислѣха за Драганка. Полата ми прече-ше много. Настигнаха ме. Побѣснѣ Хасанъ бей, като разбра измамата. Съ единъ камшикъ той почна да ме удря съ все сила, кждето погодѣше. Пищѣхъ отъ болки. Съ единъ ритникъ той ми счупи костъта на лѣвата ржка. Отъ тогава е така ржката ми.

Като рече това старецътъ замълча, замисли се весело усмихнатъ.

— После, какво стана после? — нетърпеливо запитахъ азъ.

— После ли? Кога после?

— Ами какво направи после Хасанъ бей.

— А, това ли? Като видѣ, че се превивахъ отъ болки или пъкъ се умори да ме бие, спрѣ и ме загледа дълго-дълго. Видѣхъ по едно време, че почна да се смѣе. Отъ смѣхъ седна

до мене. Почна да ме тупа по гърба.

— Ашколсунъ бре, гяуръ. Добре ме измами. Отивай си. Нека е спокойна сестра ти, нѣма вече да я закачамъ.

Като рече това, Хасанъ бей стана и съ другия турчинъ си отиде въ чифлика. Гледахъ го смаянъ. Мислѣхъ, че ще ме убие, а той накрая почна да ме тупа по гърба. Такъвъ си бѣше Хасанъ бей. Никога следъ това не потърси Драганка.

Йорд. п. Илиевъ

За да дадемъ възможностъ да си набавятъ всички желаещи стихосбиркитѣ „ЗА ЦАРЯ, ЗА КНЯЗА, ЗА АРМИЯТА“, „ПѢСНИ ЗА СЕЛОТО“ и „ВЪРА И ЖИВОТЪ“ — добри помагала за утра и забави, изпращаме ги по поржчка само за 20 лв. тритѣ. Безъ предварително заплащане, сбиркитѣ не се прашатъ. Пращайте суми въ марки или по чекова смѣтка 27-31.